

Bir ortaokul, insanın hayatını ne kadar değiştirebilir?
Bunu Fikri Bey'e sormak lazım. Yani 119 Fikri'ye..

DÜNYANIN EN ÖNEMLİ ÖĞRENCİSİ

ŞERMİN YAŞAR

DÜNYANIN EN ÖNEMLİ ÖĞRENCİSİ

RESİMLİYEN: MERT TIĞEN

ŞERMIN YAŞAR

5. BASKI
- Toplam -
150.000
adet

KDV'den muaftır.

9 786259 447957

aze
kitap

DÜNYANIN EN ÖNEMLİ ÖĞRENCİSİ

ŞERMİN YAŞAR

RESİMLEYEN: MERT TUGEN

BEYLER BEYİ FİKRİ BEY Mİ?

Fikri Bey kendisine **bey** denmesinden aşırı derecede mutluluk duyan biriydi. Kendisini tanıtırken elini gururla uzatır, kafasını kaldırır, gözlerini uzaklara diker, bütün bir ciddiyetiyle **“Ben Fikri Bey, tanıştığımıza memnun oldum.”** derdi. Bunu diyebilmek için birileriyle tanışması gerekirdi tabii. Bu yüzden Fikri Bey, her gün yeni birileriyle tanışmak için can atardı. Tanıştıktan sonra da konuşmazdı. Sadece Fikri Bey olduğunu söylesin yeterliydi.

Fikri Bey telefonlarını **“Buyur, ben Fikri Bey!”** diye açardı. İş yerinde kendisine bir çay söyleyeceği zaman **“Bana bir çay!”** demez, **“Fikri Bey’e bir çay!”** derdi. Kartvizitinde **“Fikri Bey”** yazıyordu. Odasının kapısında, masasının üzerinde, çantasında, not defterinde. Yani bunu söylemeyecektim ama hadi söyleyeyim: Kolunda bir **Fikri Bey dövmesi** bile vardı.

Bey kelimesini soyadı gibi kullanıyordu Fikri Bey. Ama soyadı Bey değildi tabii ki. Fikri Bey’in soyadı **Dümbelek**’ti. Büyük dedesi bir dümbelek ustasıydı. Soyadı kanunundan sonra ailesine bu soy ismini almıştı. Yaptığı dümbeleklere parmakları değdiği anda insanlar oynar, neşelenirdi. Bu yüzden yaptığı dümbelekleri de, dümbelek çalma-

yı da, dümbelekçiliği de, bu soyadını da çok severdi dümbelekçi dedesi. Sonraki nesiller de öyle devam etmişlerdi. Bir tek Fikri, yani Fikri Bey rahatsız olmuştu bu soy isminden. İnsanların soy isimlerini mahkemeye başvurarak değiştirebileceklerini öğrenince, hemen bir avukatla anlaşmıştı. Dümbelek soyadının yerine Bey olmasını istemişti. Henüz bir karar açıklanmadı ama Fikri Bey bu enteresan talebinin gerçekleşeceğine yüzde yüz emin! Aman değiştirsin de rahatlasın.

Bu arada Fikri Bey, eşinin de kendine **“Bey”** demesini istemişti. Rukiye Hanım bir kez bile eşine **“Fikri!”** diyememişti. Evlendikleri günden beri kendisine **“Fikri Bey”** diye seslenirdi. Sonra Fikri Bey ve Rukiye Hanım’ın iki çocuğu oldu ve doğal olarak annelerine **“anne”**, babalarına **“baba”** demek istediler. Ama Fikri Bey tahammül edemedi bu duruma. Çocuklara **“Bana beybaba diyeceksiniz!”** dedi. Öyle yetişti yavrular, beybabacığım, beybabacığım diye dolandılar babalarının peşinde yıllarca.

Onlar öyle deyince mahallenin çocuklarına da **Fikri Beyamca** demek düştü. Bu **“bey”** meselesi en çok Fikri Bey’in anne ve babasını zorluyordu. Kendi çocuklarına bey diyecek hâleri yoktu ya!

Ama dediler. "Yoksa gelmem size." diyordu Fikri Bey. Zavallı anne babası çocuklarını ve torunlarını görebilmek için ona bey demek zahmetine girdiler ve evlatlarına "Beyoğlum" deyiverdiler.

Diyeceğim o ki herkes alıştı Fikri Bey'in beyliğine...

Kapı zillerinde "Fikri Bey'in Evi" yazıyordu.

İyi, yazsın.

Fikri Bey'in arabasına bir yazılım yüklenmişti. Kendisi arabaya binince "Hoş geldiniz Fikri Bey!" diyordu araba.

Peki, desin.

Araba plakası tahmin edeceğiniz üzere "FB" idi.

Hay hay, olsun.

Fikri Bey'in iş yerindeki papağanı bir fıstık karşılığında "Fikri Bey, Fikri Bey, çok yaşa Fikri Bey!" diyordu.

Münasiptir, şakısın!

Fikri Bey'in iş yerinde çay içtiği çay bardağında, ayağındaki çoraplarının konçlarında, gömleğinin kol manşetlerinde, kalemlerinin üzerinde, her yerde Fikri Bey yazıyordu.

İş yerinde çok mutlu oluyordu Fikri Bey. **Orada ona bey diyen insan daha fazlaydı çünkü.** Bu, iş yerinin en önemli kuralıydı. İşini ne kadar iyi yaptığının, ne kadar dürüst bir insan olduğunun pek önemi yoktu. Fikri Bey'e ne kadar çok bey diyorsan, o kadar iyi bir çalışandın Fikri Bey için.

Fikri Bey sabahları iş yerine adımını atar ve tek tek herkesin kendisine **"Günaydın Fikri Bey!"** demesini beklerdi. Kendisi karşılık olarak sadece kafa sallamakla yetinirdi. Gün içinde herkesin dilinden,

"Buyurun Fikri Bey!"

"Tabii Fikri Bey!"

"Emredersiniz Fikri Bey!"

"Nasıl isterseniz Fikri Bey!"

"Takdir sizin Fikri Bey!"

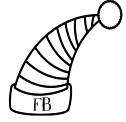
"Hay hay Fikri Bey!" gibi kısa ve bol beyli cümleler dökülürdü. En nihayetinde iş çıkışında yeteri kadar **"İyi akşamlar Fikri Bey!"** cümlesi toplar ve evin yolunu tutardı.

Bir keresinde uzun yıllardır kendisiyle çalışan biri "Dosyaları masana bıraktım Fikri abi!" deyivermişti samimiyetine güvenerek... Bu kendisinin iş yerindeki son sözleri olmuştu. Sen misin Fikri Bey'e

Fikri **abi** diyen! Beyağabeyciğim deseydi bari! Belki o zaman kovulmazdı işten.

Evde de iş yerinde olduğundan farklı değildi kendisi. Fikri Bey geceleri yatağa girerken bile bir **bey** gibi görünmek isterdi. Yakalarında Fikri Bey yazan pijamalarını giyer, boynuna bir boyun bağı bağlar ve üzerinde Fikri Bey yazan yatak çarşaflarının arasına gömülürdü. Yatağa yatınca **"Bravo Fikri Bey. Harika bir gündü. Güzel bir uykuyu hak ettiniz."** derdi. Kendisine iyi geceler diler ve öyle uyurdu Fikri Bey.

Yine böyle yattığı bir gece şöyle bir rüya gördü:

Dünya, beyler beyini seçiyordu. En beyefendi bey seçilecekti yarışmada. Dünyanın dört bir yanından **arşidükler, dükler, grandükler, markiler, kontlar, vikontlar, baronlar, şövalyeler,** ay aman kimler kimler katılmıştı yarışmaya. Bizim ülkemizi temsilen ise Fikri Bey gönderilmişti. Başka kim gidecekti ki?

Yarışma günü muazzam görünüyordu Fikri Bey. Bütün katılımcılar sıraya girmişti Fikri Bey'in eli sıkamak için. Dünya **Mistır Fikri** diyor başka bir şey demiyordu. Fakat Fikri Bey onları da düzeltiyordu. **"No, no, no, no, no. Fikri Bey diyeceksiniz,**

call me Fikri Bey, please call me Fikri Bey!" diyordu. Neyse uzatmayayım rüyayı. Yarışmayı elbette Fikri Bey kazandı. Işıklar, alkışlar, tebrikler, sevinç çığlıkları içinde uyandı Fikri Bey.

Daha önce bu kadar mutlu uyandığını hatırlamıyordu. Hemen yataktan fırladı ve aynaya baktı. Kendisinin yanaklarını sıktı, kendisiyle tokalaştı. **"İşte sen böylesi bir başarıyı hak ediyorsun Fikri Bey!"** dedi, kendisini tebrik etti.

Saat daha gece yarısı üçtü. Yatağına geri döndü Fikri Bey. Başını yastığına koyunca **"İnşallah rüyam gerçek olur..."** dedi ve tekrar huzurlu bir uykuya daldı.

Fikri Bey **"Uyanma saati Fikri Bey!"** diye çalan alarm sesiyle uyandı. Tabii ki alarmı da kendisine özeldi. İyi ki de uyanmıştı, çünkü gördüğü ikinci rüyanın etkisiyle kanter içinde kalmıştı. **Rüyasında ortaokula geri dönüyordu Fikri Bey.** Meğer okuldan mezun olmamış, girmesi ve geçmesi gereken sınavlar varmış ve okula geri dönmek zorundaymış.

Fikri Bey bu rüyayı sık sık görür ve her seferinde kalp çarpıntısıyla uyanırdı. Yine aynı şey olmuştu ama bu kez rüyanın etkisinden çabuk kurtuldu.

Hemen bir önceki rüyasını hatırladı.

İyi şeyler düşünmek insanı iyileştirirdi, bunu biliyordu. Bir önceki rüyasının gerçek olduğunu ve bütün devlet başkanlarının kendisini tebrik etmek için sıraya girdiğini düşününce hiçbir şeyciği kalmadı valla. Neşesi yerine geliverdi.

Ailesi mutfakta kahvaltı ediyordu. Mutfğa “Yok mu Fikri Bey’e bir günayduuun!” diyerek girdi. Çok neşeliydi. Çocuklar “Günaydın beybabacığım!” dediler, eşi “Günaydın Fikri Beyciğim!” dedi. Kahvaltısının ardından evden ayrıldı Fikri Bey.

O gün kendisi için oldukça önemli bir gündü. Fikri Bey iş yerinin bahçesine dikilmek üzere bir **büst** yaptırmıştı. Kimin büstünü mü? Tabii ki kendisinin büstünü. Bronz büst kapıdan girenleri gururla selamlayacaktı. Altında Fikri Bey 1980-∞ yazıyordu. Böylece sonsuza kadar yaşayacaktı Fikri Bey.

Açılışa yapacağı konuşmaya hazırlanırken içeriye sekreteri girdi. Çok telaşlı bir kızdı ama Fikri Bey onun bu telaşını seviyordu. Çünkü kız panikleyince daha çok Fikri Bey diyordu.

“Fikri Bey, Fikri Bey, Fikri Bey! Sizi bölmek istemezdim Fikri Bey ama az önce böyle bir zarf geldi Fikri Bey!”

Zarfı uzattı. Üzerinde “**Çok önemli!**” yazıyordu. Büst açılışı vardı bugün, bundan daha önemli ne olabilirdi ki o anda! Fikri Bey “Sırası mı şimdi!” diyerek zarfı açtı.

“Sayın Fikri Dümbelek,

Ortaokul mezuniyetiniz sırasında hatalı bir işlem yapıldığı fark edilmiştir. Bazı derslerinizden geçemediğiniz tespit edilmiştir. Bu yüzden bir an önce okulunuza geri dönmeniz talep edilmektedir. Okula geri dönmemeniz ve derslerinize devam etmemeniz durumunda lise ve üniversite diplomalarınız da geçersiz sayılacaktır. Okula dönüp sınavlarınızı vermeniz hâlinde yeniden mezun olabileceksiniz. Acilen okulumuza müracaatınız beklenmektedir.”

Devamını okuyamadı Fikri Bey. Bayıldı ve küt diye düştü.

Al sana rüya Fikri Bey, haydi marş marş okula!

Devamı kitapta...

/tazekitap